

Olipa kerran Cuenta Cuentos

Varttitunnin tarinat saavat baariyleisön hiljentymään

VAKIOPAINEN ON TÄYTTYNYT hiljalleen asiakkaista. Baari on valaistu tunnelmallisesti punaisin valoin ja kynttilöin. Ihmiset juttelevat, istuvat rauhallisina ja odottavat. Baarin nurkkaan on asetettu tuoli ja mikrofoni.

On alkamassa Cuenta Cuentos -tapahtumaa. Illan aikana ennalta sovitut henkilöt nousevat lavalle ja alkavat puhua. Osa lukee löytämänsä hyvää kirjaa, joku omia tekstejään. Muutama on opetellut sadun tai tarinan ulkoa, ja kertoo sen kuvailevin äänenpainoin yleisölle.

Ja yleisö kuuntelee. Puheensorina lakkaa välittömästi, kun ensimmäinen kertoja **Jarkko Kaunismäki** aloittaa **A. E. Järvisen** kirjalla *Ihmisen osa*. Kirja kertoo, kuinka Selmi veteli savua piipustaan, antoi virran kuljettavaa venettä ja katseskele koppelon pesiä.

Kuuntelijat keskittyvät tarinaan. Mielikuvissa näkyvät Selmin jo kulu-neet saappaat, tumman ruskea puuvene ja järvellä vilahtavan kalan hopeiset kyljet. Kaikkea ei kuitenkaan kerrota, ja kuulijan täytyy muodostaa mielikuvia täyttääkseen tarinaa. Rauhoittuminen ja keskittyminen näkyvät kaikkien kasvoilla.

Maija Riihimäki on tapahtumassa toista kertaa.

”Tykkään lukea, mutta välillä on mukava myös vain kuunnella”, etnologiaa opiskeleva Maija kertoo.

”Parhaimpia juttuja ovat kertojalle omakohtaiset sattumukset, olivat ne sitten iloisia tai surullisia.”

Maijan vieressä istuu hänen ystävänsä, toimintaterapiaa opiskeleva **Sari Julmala**.

”Tulin tänne Maijan houkuttelemana, enkä pettynyt. Tarinoita on mukava kuunnella, varsinkin jos kertoja puhuu rauhallisesti ja sujuvasti”, Sari toteaa.

”Pidin erityisesti **Irja Ranen** esittämästä sadusta. Se oli taitavasti kerrottu.”

TAPAHTUMAA ON JÄRJESTETTY kahden vuoden ajan kerran kuukaudessa. Yksi järjestäjistä on itsekin lavalla pyörähtänyt **Riku Keskinen**.

”Olemme saaneet hyvää palautetta. Lavalle nousevia ja kuuntelemaan tulevia riittää hyvin, ja aiomme järjestää tapahtumaa myös jatkossa”, Keskinen kertoo.

”Rima ei ole täällä niin korkealla kuin esimerkiksi stand upissa. Tunnel-

Lotta Dufvan lukemat kauhunovellit kuljettivat Cuenta Cuentos -yleisön goottitunnelmiin.

ma on välittömämpi ja rauhallisempi.”

Illassa lavalle nousee kuudesta kahdeksaan kertojaa. Esiintymään haluaville ei aseteta juurikaan rajoituksia.

Kuuntelijat keskittyvät tarinaan. Kaikkea ei kuitenkaan kerrota, ja kuulijan täytyy muodostaa mielikuvia täyttääkseen tarinaa. Rauhoittuminen ja keskittyminen näkyvät kaikkien kasvoilla.

”Lähinnä sovimme vain, ettei esitys ole liian pitkä. Suositus on siinä 15 minuuttia. Mutta jos tarina on hyvä, ja

kertoja haluaa, voidaan aikaakin pidentää”, Keskinen kertoo.

Maija Riihimäki ja Sari Julmala eivät ainakaan vielä koe haluavansa lavalle.

”Voihan sitä ajatella, jos törmää mielenkiintoiseen tekstiin, että se olisi mukava jakaa toistenkin kanssa” Sari toteaa.

”Mutta minä ainakin jännittäisin lavalle nousemista”, Maija myöntää.

Tytöt aikovat tulla kuuntelemaan jatkossakin.

”Täällä kuulee sellaisia tarinoita, joita ei muuten kuulisi. Lisäksi saattaa saada lukuideoita”, Maija tiivistää.

Anne-Paoliina Rytönen
jylkkari@jyy.fi

Cuenta Cuentos -ilta järjestetään Vakiopainessa tänä keväänä vielä 14.3, 11.4 ja 9.5.

Maija Riihimäki oli Cuenta Cuentosissa toista kertaa, ja houkutteli mukaan ystävänsä Sari Julmalan.

Tutorkoulutukseen vielä tarjolla hajapaikkoja

TONI PELTONEN

Pekka Vesiaho piti tutoroinnista.

SYKSYN FUKSISATOJA kaitsemaan tarvitaan taas uusi lauma paimenia. Vaikka virallinen haku-aika menikin ohi suun, masentumisen sijasta kannattaa varmistaa, että omassa aineessasi on jo kaikki tutorit eli pienryhmäohjaajat valittu. Jossain aineissa kun voi olla vielä sivuosuman paikka.

Viime vuoden kaitsijoita oli **Pekka Vesiaho**, joka on 26-vuotias markkinoinnin opiskelija. Saarijärveltä kotoisin oleva opiskelija opasti taloustieteiden fukseja.

”Tuli itse tehtyä ensimmäisenä vuonna kaikenlaisia virheitä ja ajattelin

opastaa muita, etteivät tekisi niitä samoja”, Vesiaho perustelee hakeutumistaan.

Tutorkoulutus järjestettiin viime vuonna jo kolmatta kertaa leirimuotoisena Kannonkoskella Piispalan kurssikeskuksessa. Vesiaho piti valinnasta.

”Piispala on hyvä paikka ja koulutus tuntui hyvin organisoidulta. Tehokasta, mutta rentoa. On hyvä idea viedä porukka täältä hektisestä metropolista idylliseen maalaisympäristöön”, hän velmuilee.

Vesiaho luonnehtii menneitä yhteistyötä muiden tutoreiden ja tiedekun-

nan kesken hyödylliseksi ja toimivaksi.

”Tuntuu, että fuksit saivat tutoreista kaikenlaista hyödyllistä irti. Tosin välttämättä porukka ei aina uskaltanut kysyä asioita.”

Parasta antia tutorina olemisessä oli hyvä mieli ja tutustuminen myös muiden aineiden opiskelijoihin.

Vesiaho suosittelee ilman muuta kaikille kyselijöille tutoriksi hakeutumista.

”Ja kannustakaa sitten fukseja kysymään enemmän”, hän vinkkaa tuleville kollegoilleen.

Antti Vesala

Tutoriksi?

Hajapaikkoja tutoriksi on vielä jaossa. Kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä JYYn kopsihteeri **Antti Vesalaan** (kopsihteeri@jyy.fi) tai opintohallintopäällikkö **Tuula Majaseen** (tuula.maijanen@adm.jyu.fi).

Tutoreita valitaan yhteensä 135 kappaletta. Ylioppilaskunta järjestää tutorkoulutuksen. Koulutusviikonloppu on 7.–8.5. kurssikeskus Piispalassa Kannonkoskella.